

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 55

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 541 din 18 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	2-4	administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Vrancea, Alba și municipiul București, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora și pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	8-9
Decizia nr. 542 din 18 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	5-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
12. — Hotărâre privind aprobarea unor modificări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Prahova, Botoșani, Cluj, Constanța, Tulcea, Iași, Olt, Mehedinți, Dolj, Timiș, Argeș, Vaslui, Alba, Gorj, Ilfov și municipiul București	8	1.649/2018. — Ordin al ministrului economiei pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului economiei nr. 349/2013 privind aprobarea Prescripției tehnice PT C3-2012 „Butelii cu capacitate până la 26 de litri pentru gaze petroliere lichefiate”	10-15
13. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții și amenajări la terenuri din cadrul unor imobile aflate în		1. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 2.490/2001 pentru exploatarea resurselor de nisip și pietriș în perimetrul Milcov, județul Vrancea, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2003, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Sibarex — S.A.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 541**

din 18 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică Oradea pentru Parohia Greco-Catolică Vășad în Dosarul nr. 114/35/CA/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.930D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistrat-asistent învederează Curții că partea Guvernul României — Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România a transmis la dosar note scrise, prin care precizează că, în opinia sa, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând că neconstituționalitatea textelor de lege criticate este motivată printr-o paralelă cu alte legi privind retrocedarea bunurilor, în special cu Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, iar nu prin trimitere directă la prevederile Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 114/35/CA/2016, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România**, excepție ridicată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică Oradea pentru Parohia Greco-Catolică Vășad, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii a Comisiei speciale de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România,

prin care autoarei excepției i-a fost respinsă cererea de retrocedare a unui imobil, întrucât acesta a trecut, în timpul regimului comunist, în patrimoniul Parohiei Ortodoxe Vășad și, deoarece imobilul nu a fost înstrăinat legal după data de 22 decembrie 1989, nu se pot acorda nici măsuri reparatorii prin echivalent, având în vedere că art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 prevede că nu pot fi restituite în natură decât imobilele aflate în proprietatea statului, a unei persoane juridice de drept public sau în patrimoniul unei persoane juridice dintre cele prevăzute la art. 2 din același act normativ.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia arată că cererea de retrocedare i-a fost respinsă, întrucât, în materia retrocedărilor bunurilor care au aparținut cultelor religioase, nu pot fi restituite în natură decât imobilele aflate în proprietatea statului, a unei persoane juridice de drept public sau în patrimoniul unei persoane juridice dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (1) din același act normativ. Or, Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România a luat în considerare faptul că imobilul revendicat a trecut, în timpul regimului comunist, în patrimoniul Parohiei Ortodoxe Vășad și că nu se pot acorda măsuri reparatorii prin echivalent, deoarece imobilul nu a fost înstrăinat legal după data de 22 decembrie 1989. Susține că textele de lege criticate încalcă flagrant principiul egalității în fața legii, deoarece nu pot fi instituite tratamente juridice discriminatorii pentru categorii diferite de subiecte de drept aflate în aceeași situație juridică. Or, câtă vreme prin celelalte legi de retrocedare — ca, de exemplu, art. 1 din Legea nr. 10/2001 — nu a fost exceptată nicio categorie de persoane fizice sau juridice ale căror imobile au fost preluate abuziv de regimul comunist, cel puțin de la acordarea de despăgubiri, dispozițiile de lege criticate sunt vădit discriminatorii. Ceea ce este important este modul în care bunurile imobile au fost preluate de către stat, iar nu actualul deținător sau proprietar. Precizează că nu există tratament juridic egal în cazul în care anumitor persoane juridice de drept privat li se retrocedază proprietățile preluate abuziv de stat, indiferent de deținătorul actual, iar altora (în speță, bisericilor) nu li se retrocedază decât imobilele aflate în proprietatea statului sau a altor instituții publice. Arată, totodată, că statul român a mai fost condamnat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 12 ianuarie 2010, pronunțată în *Cauza Parohia Greco-Catolică Sâmbăta Bihor împotriva României*, pentru tratamentul juridic diferit pe care instanțele de judecată l-au manifestat față de Biserica Greco-Catolică, atunci când au pronunțat hotărâri diferite pentru situații juridice identice, aspect relevant care evidențiază posibilitatea unei noi condamnări, în cazul în care statul român, prin lege, nu respectă drepturile garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă principiul egalității în fața legii, fără

privilegii și fără discriminări, deoarece se referă distinct la două categorii de persoane aflate în situații juridice diferite. Precizează că la examinarea constituționalității acestor texte de lege nu se are în vedere compatibilitatea lor cu alte prevederi legale, mai exact cu cele ale Legii nr. 10/2001, ci doar cu principiile și dispozițiile Legii fundamentale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, invocând cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, respectiv prin deciziile nr. 820 din 21 iunie 2011, nr. 1.494 din 18 noiembrie 2010 și nr. 1.352 din 10 decembrie 2008, criticile invocate de autoarea prezentei excepții fiind similare. Mai mult, în realitate, nu s-a formulat o veritabilă critică de neconstituționalitate, nemulțumirea autoarei excepției vizând mai degrabă soluția legislativă din prisma a ceea ce nu cuprinde. Or, completarea dispozițiilor legale ține de competența exclusivă a legiuitorului, iar interpretarea conținutului unor norme juridice, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii, aparține instanțelor judecătorești.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise transmise la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005. Față de critica formulată, Curtea constată că obiect al excepției îl reprezintă și prevederile art. 6 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență. Textele de lege menționate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): „(1) *Imobilele care au aparținut cultelor religioase din România și au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, altele decât lăcașele de cult, aflate în proprietatea statului, a unei persoane juridice de drept public sau în patrimoniul unei persoane juridice din cele prevăzute la art. 2, se retrocedează foștilor proprietari, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.*”;

— Art. 2 alin. (1): „(1) *Imobilele — terenuri și construcții — preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi [a Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, care a modificat și completat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 — s.n.] de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, vor fi restituite solicitantului, în natură, prin decizia organelor de conducere ale unității deținătoare. Cota de participare a statului*

sau a autorității administrației publice centrale sau locale se va diminua în mod corespunzător cu valoarea imobilului retrocedat, procedându-se la reducerea capitalului social și la recalcularea patrimoniului.”;

— Art. 6 alin. (1): „(1) *În cazul în care imobilele ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență au fost înstrăinate legal după data de 22 decembrie 1989, titularii cererilor de retrocedare pot opta pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent potrivit art. 5 alin. (5) [măsurile reparatorii în echivalent se vor acorda potrivit legii speciale care va reglementa tipul și procedura de acordare a despăgubirilor — s.n.]*”.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție care consacră principiul egalității în fața legii. Prin raportare la art. 20 alin. (1) din Legea fundamentală, invocă și dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate circumscriu sfera de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, precizând că aceasta vizează retrocedarea bunurilor imobile, altele decât lăcașurile de cult, care au fost preluate în mod abuziv de la cultele religioase, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. Art. 1 alin. (1) menționează că, pentru a putea fi retrocedate, aceste bunuri trebuie să se afle — la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, care a modificat, sub acest aspect, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 — în proprietatea statului, a unei persoane juridice de drept public sau în patrimoniul unei persoane juridice dintre cele prevăzute la art. 2 din ordonanța de urgență, adică o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar.

15. Toate aceste imobile vor fi restituite în natură. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 prevede și două excepții de la această regulă, când se acordă despăgubiri pentru bunuri imobile a căror restituire în natură nu mai este posibilă. Este vorba despre terenurile ocupate în totalitate [art. 1 alin. (4)], pentru care se vor stabili măsuri reparatorii în echivalent, și de imobilele — terenuri și/sau construcții — ce au fost înstrăinate legal după data de 22 decembrie 1989, în legătură cu care titularii cererilor de retrocedare pot opta pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent, în condițiile legii speciale.

16. Autoarea excepției este nemulțumită de condiționarea pe care textele de lege ce formează obiectul excepției o introduc referitor la persoana deținătoare, în prezent, a bunurilor revendicate de cultele religioase potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000. Critica pe care o formulează vizează însă o ipoteză normativă pe care niciun text din ordonanța de urgență menționată nu o prevede, constituindu-se într-o propunere de modificare a acesteia. Astfel, în opinia autoarei excepției, ar trebui să se acorde despăgubiri și pentru bunurile imobile care se află în proprietatea altor persoane decât cele enumerate în art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență, afirmând în acest sens că important este modul în care bunurile imobile au fost preluate de către stat, iar nu actualul deținător sau proprietar. Ca atare, susține că și bunurile preluate abuziv, dar care au fost înstrăinate înainte de 22 decembrie 1989 ar trebui să fie incluse în sfera de aplicare a ordonanței de urgență.

17. Sub acest aspect reclamă existența unui tratament juridic inegal în cazul în care anumitor persoane juridice de drept privat li se retrocedează proprietățile preluate abuziv de stat, indiferent de deținătorul actual, iar altora, în speță, cultelor religioase, nu li se retrocedează decât imobilele aflate în proprietatea statului sau a altor instituții publice. Curtea observă că, potrivit art. 6 alin. (1) din ordonanța de urgență, pentru imobilele care au fost înstrăinate legal după data de 22 decembrie 1989, titularii cererilor de retrocedare pot opta pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent. Curtea reține că, astfel cum a fost formulată, critica are în vedere o soluție legislativă inexistentă în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000. Or, stabilirea bunurilor asupra cărora pot purta măsurile reparatorii reprezintă opțiunea legiuitorului, făcând parte din concepția generală adoptată de statul român cu privire la problematica restituirilor imobilelor preluate în mod abuziv, Curtea Constituțională neavând competența de a modifica sau completa viziunea legislativă de ansamblu referitoare la retrocedările acestor imobile, pe care statul a adoptat-o în considerarea concordanței acesteia cu realitățile economice și posibilitățile de realizare efectivă.

18. De altfel, și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a fost recunoscut dreptul statelor de a stabili aceste măsuri. Astfel, prin Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, paragraful 89, s-au statuat, cu valoare de principiu, următoarele: „Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune statelor contractante nicio obligație specifică de reparare a nedreptăților sau prejudiciilor cauzate înainte ca ele să fi ratificat Convenția. De asemenea, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu poate fi interpretat ca restrângând libertatea statelor contractante de a alege condițiile în care ele acceptă să restituie bunurile ce le-au fost transferate înainte să ratifice Convenția (Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Kopecky împotriva Slovaciei*, paragraful 35). Adoptarea unor legi care să prevadă restituirea bunurilor confiscate sau despăgubirea persoanelor victime ale unor astfel de confiscări necesită o vastă analiză a numeroase aspecte de ordin moral, juridic, politic și economic. Considerând un lucru normal ca legiuitorul să dispună de o mare marjă de apreciere în ceea ce

privește politica economică și socială, Curtea a declarat că respectă modul în care acesta concepe imperativele «utilității publice», cu excepția cazului în care aprecierea sa se dovedește complet lipsită de o bază rezonabilă (Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 46, și Hotărârea din 23 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Fostul rege al Greciei și alții împotriva Greciei*, paragraful 87). Acest lucru este valabil cu atât mai mult pentru modificările atât de fundamentale ale sistemului unei țări, cum ar fi tranziția de la un regim totalitar la o formă democratică de guvernare și reforma structurii politice, juridice și economice a statului, fenomene care duc inevitabil la adoptarea unor legi economice și sociale la scară mare (Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*, paragraful 149)».

19. În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de autoarea excepției în motivarea acesteia, Curtea Constituțională observă că nu este relevantă în cauză. Aceasta, deoarece Hotărârea din 12 ianuarie 2010, pronunțată în Cauza *Parohia Greco-Catolică Sâmbăta Bihor împotriva României*, a vizat încălcarea dreptului la un proces echitabil, în contextul legislativ anterior anului 2000, prin lipsa mijloacelor de acces efectiv la o instanță de judecată, în condițiile în care Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică) institua o procedură administrativă în care rolul central îl avea o comisie mixtă, litigiile privind dreptul de proprietate sau de folosință asupra lăcașelor religioase nefiind de competența instanțelor judecătorești. Or, pe de o parte, în prezent, această situație a fost remediată, accesul la instanțe fiind deplin, iar, pe de altă parte, cauza invocată privea lăcașele de cult, acestea constituind un obiect specific, distinct de cel reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, care, la art. 1 alin. (1), precizează explicit că domeniul său de aplicare exclude restituirea lăcașelor de cult și vizează doar retrocedarea celorlalte bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase, dar nu bisericile, mănăstirile, sinagogile, moscheile, templele sau orice alte construcții care sunt destinate oficerii de slujbe religioase.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică Oradea pentru Parohia Greco-Catolică Vășad în Dosarul nr. 114/35/CA/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 542

din 18 septembrie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile
care au aparținut cultelor religioase din România**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Episcopia Romano-Catolică Oradea în Dosarul nr. 329/35/CA/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.061D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Guvernul României — Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România a transmis la dosar note scrise, prin care precizează că, în opinia sa, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât se solicită Curții Constituționale să se substituie legiuitorului, prin includerea în norma criticată și a posibilității acordării de despăgubiri pentru imobilele demolate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 329/35/CA/2016, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România**, excepție ridicată de Episcopia Romano-Catolică Oradea într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii a Comisiei speciale de retrocedare a unor bunuri imobile

care au aparținut cultelor religioase din România prin care autoarei excepției i-a fost respinsă cererea de obținere de despăgubiri pentru un imobil demolat.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că textul de lege criticat este discriminatoriu, încălcând principiul egalității, potrivit căruia la situații egale trebuie să se aplice un tratament juridic egal. De asemenea, se nesocotește principiul de drept civil al reparației integrale a pagubei, statuat de Codul civil în art. 1.385 și de Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, neexistând niciun temei legal pentru ca persoanele fizice să beneficieze de măsuri compensatorii pentru clădirile care au fost demolate, în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în timp ce persoanele juridice aparținând cultelor religioase să fie exceptate expres de la reparații pentru imobilele demolate. Autoarea excepției mai arată că, în opinia sa, se încalcă și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul că, deși persoanelor juridice aparținând cultelor religioase li se recunoaște calitatea de persoană îndreptățită la reparații pentru naționalizările abuzive, născându-se astfel speranța legitimă a foștilor proprietari că vor fi despăgubiți integral și echitabil, dreptul acestora la despăgubiri integrale este trunchiat în mod injust prin prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000. Aceasta, deoarece este vorba despre o exceptare explicită cu privire la imobilele demolate, neputându-se susține că ar fi vorba despre o omisiune a legiuitorului, astfel că se impune constatarea neconstituționalității acestui text de lege.

7. Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate. Consideră că reclamanta solicită, în fapt, modificarea normei legale criticate în sensul includerii unor reglementări care să aibă ca finalitate acordarea de despăgubiri pentru construcții demolate. Arată că dispozițiile legale în cauză se referă la două categorii de persoane aflate în situații juridice diferite. În această situație, un tratament juridic diferențiat este pe deplin justificat, în lumina principiului egalității, care nu este sinonim cu uniformitatea, ci impune aplicarea unor soluții diferite pentru situații diferite. Precizează că, în concordanță cu prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, statele sunt îndrituite să reglementeze exercitarea dreptului de proprietate în concordanță cu interesul general, adoptând în acest sens legile necesare.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât pretinsa neconstituționalitate a textului de lege criticat este, de fapt, o omisiune legislativă. Or, în temeiul art. 61 din Constituție, „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”, astfel încât modificarea sau completarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia. Arată că în același sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 596 din 19 iunie 2007 și Decizia nr. 911 din 18 octombrie 2007, care au avut ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale și cu o motivare similară.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise transmise la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, care au următoarea redactare: „(3) *Sunt imobile, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, construcțiile existente în natură, împreună cu terenurile aferente lor, situate în intravilanul localităților, cu oricare dintre destinațiile avute la data preluării în mod abuziv, precum și terenurile aflate la data preluării abuzive în intravilanul localităților, nerestituite până la data intrării în vigoare a prezentei legi [Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, care a modificat și completat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000]. Adăugirile aduse construcțiilor se preiau cu plată, numai dacă acestea nu depășesc 50% din aria desfășurată actuală. În caz contrar, nu se va dispune retrocedarea, considerându-se imobil nou în raport cu cel preluat. Nu se includ în această categorie lucrările de reparații curente, capitale, consolidări, modificări ale compartimentării inițiale, îmbunătățiri funcționale și altele asemenea.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 4 alin. (2) care enumeră criteriile de nediscriminare, în art. 16 care consacră principiul egalității în fața legii și în art. 44 alin. (4) care interzice naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice

sau de altă natură discriminatorie a titularilor. Prin raportare la art. 20 alin. (1) din Legea fundamentală, invocă și dispozițiile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la respectarea vieții private și de familie și art. 1 din Primul Protocol adițional la aceeași convenție referitor la proprietatea privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în esență, autoarea acesteia este nemulțumită de faptul că, pentru imobilele care au aparținut cultelor religioase și au fost preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, dar care, în prezent, nu mai există în materialitatea lor, fiind demolate, legiuitorul nu a prevăzut posibilitatea obținerii de despăgubiri. Susține că se instituie astfel un tratament juridic discriminatoriu prin comparație cu beneficiarii Legii nr. 10/2001, care sunt îndreptățiți la măsuri compensatorii chiar și într-o asemenea situație, și, totodată, se nesocotește dreptul de proprietate privată, invocând principiul de drept civil al reparației integrale a pagubei.

15. Față de aceste critici, Curtea observă că textul de lege criticat în prezenta cauză stabilește sfera de aplicare a ordonanței de urgență, precizând că aceasta vizează, alături de terenuri, „*construcțiile existente în natură*”, excluzând, așadar, implicit, construcțiile demolate sau distruse în orice alt mod. Ordonanța de urgență în care este cuprins textul supus controlului de constituționalitate face parte din ansamblul legislației reparatorii, destinată corijării nedreptăților generate de măsurile luate în perioada regimului comunist de statul român cu privire la bunurile deținute în proprietate privată de persoanele fizice și juridice la momentul instaurării primului guvern comunist, 6 martie 1945. Alături de Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, retrocedarea către cultele religioase a fost reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, act normativ care reprezintă legea specială în materie. Această concluzie rezultă și din prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, care precizează în mod expres că regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase, preluate de stat, este reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, instituind astfel caracterul *lex generalis* al Legii nr. 10/2001, față de acest act normativ cu caracter special (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 618 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 27 noiembrie 2016, paragraful 19).

16. Concepția legislativă în materia reparației către cultele religioase care a stat la baza reglementării cuprinse în ordonanța de urgență menționată constă în restituirea în natură a imobilelor asupra cărora acestea au exercitat dreptul de proprietate privată, singurele excepții fiind reprezentate, conform art. 1 alin. (4), de situația terenurilor ocupate în totalitate, pentru

care se vor stabili măsuri reparatorii în echivalent, și, potrivit art. 6 alin. (1), de ipoteza imobilelor — terenuri și/sau construcții — ce au fost înstrăinate legal după data de 22 decembrie 1989, în legătură cu care titularii cererilor de retrocedare pot opta pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent în condițiile legii speciale. În orice altă situație, regula o reprezintă restituirea în natură, nefiind prevăzută posibilitatea acordării de despăgubiri pentru imobilele care, din varii motive, nu se mai regăsesc în concret. Chiar dacă diferă de modalitatea în care Parlamentul a abordat problematica similară a restituirii imobilelor către destinatarii celorlalte legi reparatorii, aceasta face parte din viziunea pe care legiuitorul român a adoptat-o, apreciind-o adecvată față de impactul financiar pe care oferirea de despăgubiri și pentru imobilele demolate sau ruinate l-ar fi avut la nivelul bugetului de stat.

17. Sub acest aspect, Curtea reține că, în Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, paragraful 89, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reafirmat următoarele considerente de principiu: „Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune statelor contractante nicio obligație specifică de reparare a nedreptăților sau prejudiciilor cauzate înainte ca ele să fi ratificat Convenția. De asemenea, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu poate fi interpretat ca restrângând libertatea statelor contractante de a alege condițiile în care ele acceptă să restituie bunurile ce le-au fost transferate înainte să ratifice Convenția (Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Kopecky împotriva Slovaciei*, paragraful 35). Adoptarea unor legi care să prevadă restituirea bunurilor confiscate sau despăgubirea persoanelor victime ale unor astfel de confiscări necesită o vastă analiză a numeroase aspecte de ordin moral, juridic, politic și economic. Considerând un lucru normal ca legiuitorul să dispună de o mare marjă de apreciere în ceea ce privește politica economică și socială, Curtea a declarat că respectă modul în care acesta concepe imperatiile «utilității publice», cu excepția cazului în care

aprecierea sa se dovedește complet lipsită de o bază rezonabilă (Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 46, și Hotărârea din 23 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Fostul rege al Greciei și alții împotriva Greciei*, paragraful 87). Acest lucru este valabil cu atât mai mult pentru modificările atât de fundamentale ale sistemului unei țări, cum ar fi tranziția de la un regim totalitar la o formă democratică de guvernare și reforma structurii politice, juridice și economice a statului, fenomene care duc inevitabil la adoptarea unor legi economice și sociale la scară mare (Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*, paragraful 149)”.

18. Prin urmare, este justificat ca stabilirea modalității și măsurii reparațiilor să reprezinte opțiunea legiuitorului, Curtea Constituțională neavând competența de a cenzura concepția de ansamblu pe care statul a considerat-o concordantă cu realitățile economice și posibilitățile de realizare efectivă a acestui demers corectiv. Ca atare, neincluderea soluției normative constând în acordarea de despăgubiri pentru imobilele demolate preluate de la cultele religioase nu poate forma obiect al controlului de constituționalitate, ținând de optica generală a legiuitorului asupra acestei materii, care nu poate fi modificată sau completată de instanța de contencios constituțional care, altminteri, s-ar erija în legiuitor pozitiv, contrar rolului său constituțional.

19. În ceea ce privește invocarea art. 44 alin. (4) din Constituție, care interzice naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor, și a dispozițiilor art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la respectarea vieții private și de familie, Curtea observă că acestea nu au legătură cu criticile formulate.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Episcopia Romano-Catolică Oradea în Dosarul nr. 329/35/CA/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea unor modificări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Prahova, Botoșani, Cluj, Constanța, Tulcea, Iași, Olt, Mehedinți, Dolj, Timiș, Argeș, Vaslui, Alba, Gorj, Ilfov și municipiul București**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora, în condițiile legii.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestora și a constatării unor suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și înscriere în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a reevaluării acestuia și a constatării unei suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și înscriere în cartea funciară.

Art. 4. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 4, ca urmare a constatării

unor suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și înscriere în cartea funciară.

Art. 5. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 5, ca urmare a constatării unei suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și înscriere în cartea funciară.

Art. 6. — Se aprobă actualizarea adreselor poștale ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 6, ca urmare a înscrierii acestora în cartea funciară.

Art. 7. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Gabriel-Beniamin Leș
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 17 ianuarie 2019.
Nr. 12.

*) Anexele nr. 1—6 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții și amenajări la terenuri din cadrul unor imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Vrancea, Alba și municipiul București, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora și pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1*), ca urmare a reevaluării acestora în condițiile legii.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, având datele de identificare prevăzute în

anexa nr. 2, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Gabriel-Beniamin Leș
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 17 ianuarie 2019.
Nr. 13.

*) Anexa nr. 1 nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unor construcții și amenajări la teren din cadrul unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care se trec în domeniul privat al statului în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului din domeniul public al statului	Adresa poștală a bunului imobil	Elemente-cadru de descriere tehnică ale construcțiilor și amenajărilor la terenuri propuse pentru trecere în domeniul privat al statului și valoarea contabilă totală a acestora propusă pentru diminuare din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, nr. CF/nr. cadastral	Persoana juridică — administrator al imobilului/CUI
0	1	2	3	4	5	6
1.	106995 — parțial	8.19.01	Imobil 525 parțial	Localitatea Focșani, județul Vrancea	1. Construcții: Pavilionul F2/construcția C 19: — suprafața construită = 2.318,00 mp; — valoarea contabilă = 72.821,10 lei; Pavilionul M2/construcția C 25: — suprafața construită = 805,00 mp; — valoarea contabilă = 28.071,40 lei Total valoare contabilă: imobil 525 — parțial = 100.892,50 lei CF nr. 57019 Focșani, nr. cadastral 57019 CF nr. 57023 Focșani, nr. cadastral 7505 N	Ministerul Apărării Naționale C.U.I. 4183229
2.	104059 — parțial	8.19.01	Imobil 474 parțial	Localitatea Sebeș, județul Alba	2. Construcții: Pavilionul A: — suprafața construită = 91,00 mp; — valoarea contabilă = 7,10 lei; Pavilionul G: — suprafața construită = 7,00 mp; — valoarea contabilă = 687,30 lei; Rețea electrică subterană: — lungime = 80,00 ml; — valoarea contabilă = 0,20 lei; Împrejmuire sârmă ghimpată pe un rând de stâlpi: — suprafața construită = 1.335 ml; — valoarea contabilă = 13,35 lei Total valoare contabilă: imobil 474 — parțial = 707,95 lei CF nr. 75908 Sebeș, nr. cadastral 75908	Ministerul Apărării Naționale C.U.I. 4183229
3.	106825 — parțial	8.19.01	Imobil 3000 parțial	Municipiul București, județul București str. Izvor nr. 110, sectorul 5	3. Construcții: Parcare betonată nr. 1: — suprafața construită — 772,95 mp; — valoarea contabilă = 15.411,57 lei Total valoare contabilă: imobil 3000 — parțial = 15.411,57 lei CF nr. 217322 București, sectorul 5, nr. cadastral 217322	Ministerul Apărării Naționale C.U.I. 4183229

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului economiei nr. 349/2013 privind aprobarea Prescripției tehnice PT C3-2012 „Butelii cu capacitate până la 26 de litri pentru gaze petroliere lichefiate”

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, republicată,

în baza prevederilor art. 2 lit. b) și art. 3 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2011 privind echipamentele sub presiune transportabile, aprobată prin Legea nr. 90/2012,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului economiei nr. 349/2013 privind aprobarea Prescripției tehnice PT C3-2012 „Butelii cu capacitate până la 26 de litri pentru gaze petroliere lichefiate”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 18 martie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Prevederile prezentei prescripții tehnice se aplică pentru butelii sudate din oțel, cu sau fără marcaj de conformitate prevăzut de legislația aplicabilă privind introducerea pe piață, și pentru butelii din materiale compozite, cu marcaj de conformitate prevăzut de legislația aplicabilă privind introducerea pe piață, pentru gaze petroliere lichefiate, respectiv propan, butan și amestec butan-propan, cu capacitate până la 26 litri.”

2. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Butelia este un ansamblu format, după caz, din:

- a) recipientul sub presiune;
- b) armătura de închidere, respectiv: robinet cu ventil, supapă cu bilă;
- c) capacul de protecție demontabil sau garda de protecție nedemontabilă;
- d) postamentul;
- e) manșonul de protecție.”

3. La articolul 6 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) *butelie din materiale compozite* — orice butelie fără liner executată numai din fire de fibre continue într-o matrice de rășină înfășurată în ambele direcții, circumferențială și longitudinală, respectiv cu liner din oțel, din aliaj de aluminiu sau nemetalic, înfășurat atât circumferențial, cât și longitudinal, cu fire continue într-o matrice de rășină;”

4. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Verificarea exterioară constă în examinarea aspectului suprafeței buteliilor, verificarea existenței și a conținutului marcajelor, verificarea dimensională și verificarea integrității armăturii de închidere. Buteliile necorespunzătoare nu sunt admise la umplere, acestea fiind trimise la reparare sau scoase din uz, după caz; defectele care impun scoaterea din uz și casarea buteliilor sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 pentru buteliile din oțel, respectiv cele prevăzute în anexa nr. 1¹, pentru buteliile din materiale compozite.”

5. La articolul 11 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) postamentul și garda de protecție nedemontabilă pentru buteliile din oțel sau manșonul de protecție pentru buteliile din materiale compozite nu prezintă deformații și/sau ruperi;”.

6. La articolul 11 alineatul (3), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) recipientul sub presiune se încadrează în toleranțele admise pentru deformațiile permanente conform prevederilor anexei nr. 1 pentru buteliile din oțel, respectiv celor prevăzute în anexa nr. 11, pentru buteliile din materiale compozite;”.

7. La articolul 11 alineatul (3) litera g) punctul 2, subpunctul I se modifică și va avea următorul cuprins:

„I. anul și luna următoarei inspecții periodice/verificări tehnice în utilizare la scadență, dacă nu este altfel prevăzut în legislația specifică;”.

8. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu este permisă umplerea buteliilor dacă la verificarea exterioară nu sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la art. 11 și se constată unul din defectele prevăzute în anexa nr. 1, în cazul buteliilor de oțel, respectiv cele prevăzute în anexa nr. 11, pentru buteliile din materiale compozite, care impun scoaterea din uz și casarea acestora.”

9. La articolul 51, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Buteliile prevăzute la art. 2 lit. b) pct. 1 subpct. II mai vechi de 30 de ani sunt scoase din uz și casate, indiferent de starea lor tehnică, iar celelalte butelii prevăzute la art. 2 sunt scoase din uz și casate la sfârșitul duratei de viață prevăzute de producător.”

10. La articolul 53, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — Repararea buteliilor constă, după caz, în:”.

11. La articolul 53, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) înlocuirea manșonului de protecție.”

12. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — Buteliile care prezintă cel puțin unul dintre defectele prevăzute în anexa nr. 1, pentru buteliile din oțel, respectiv cele prevăzute în anexa nr. 11, pentru buteliile din materiale compozite, precum și buteliile prevăzute la art. 51 alin. (2) se scot din uz și se casează.”

13. Denumirea anexei nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Defectele și deformațiile care impun scoaterea din uz și casarea buteliilor din oțel și toleranțele admise pentru defecte permanente”

14. După anexa nr. 1 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 11, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin a fost adoptat cu respectarea procedurii de notificare prevăzute de Directiva (UE) 2015/1.535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, transpusă în legislația română prin Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

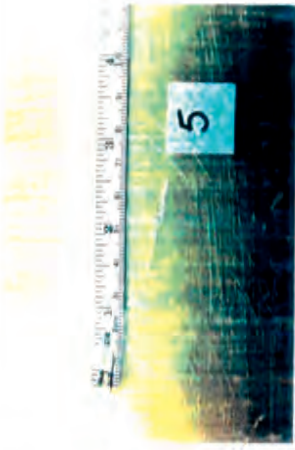
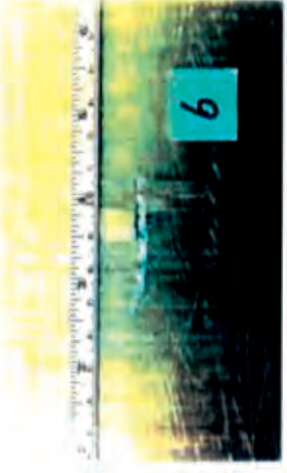

Ministrul economiei,
Niculae Bădălău

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 1.649.

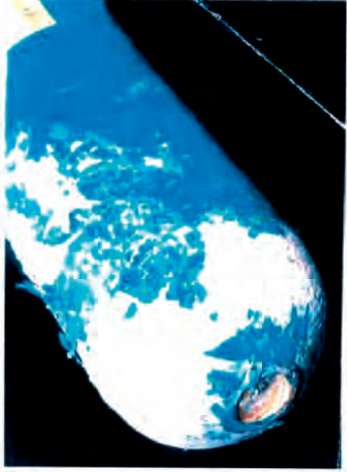
Defectele care impun scoaterea din uz și casarea buteliilor din materiale compozite și toleranțele admise pentru defecte permanente

Tip defect (deteriorare)	Nivel deteriorare		
	Nivel 1 Deteriorare acceptabilă	Nivel 2 Deteriorare inadmisibilă (necesită controale suplimentare sau reparare)	Nivel 3 Deteriorare periculoasă (nereparabilă)
Deteriorare prin abraziune sau prin zgârieturi	<p>Deteriorarea prin abraziune sau prin zgârieturi este acceptabilă la următoarele adâncimi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 5% din grosimea învelișului din material compozit, pentru buteliile complet înfășurate; - 10% din grosimea învelișului din material compozit, pentru buteliile fretate. <p>Fig. 1. Abraziune superficială</p>	<p>Deteriorări care pot fi tăieturi sau zgârieturi care sunt mai adânci sau mai lungi decât acelea de la nivelul 1 sau care pot include un grup de fibre sau fire deteriorate</p> <p>Numai deteriorarea prin abraziune sau zgârieturi este permisă să fie reparată dacă defectele sunt mai mici sau egale cu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 15% din grosimea învelișului din material compozit, pentru buteliile complet înfășurate; <p>Fig. 3. Deteriorare prin abraziune</p> <ul style="list-style-type: none"> - 30% din grosimea învelișului din material compozit, pentru buteliile fretate, 	<p>Deteriorarea este de așa natură încât butelia nu mai este adecvată pentru utilizare și trebuie retrasă din serviciu (casată).</p> <p>Fig. 5. Abraziune severă</p>

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

<p>Deteriorare prin impact</p>	 <p>Fig. 2. Zgârieturi superficiale</p>	 <p>Fig. 4. Deteriorare prin zgâriere</p> <p>cu condiția ca, în fiecare caz, lungimea maximă a defectului de mai sus să fie mai mică de 50% din diametrul exterior al buteliei.</p>	<p>Deteriorarea este de așa natură încât butelia nu mai este adecvată pentru utilizare și trebuie retrasă din serviciu (casată) în situația în care adâncimea defectului reprezintă peste 15 % din grosime.</p>
<p>Deteriorare prin impact</p>	<p>Este acceptabilă deteriorarea prin impact relativ ușor și care produce un aspect girvat sau fisurare de dimensiunea unui fir de păr în zona de impact.</p> <p>Fig. 6. Deteriorare superficială</p>	<p>Deteriorare prin impact (butelie complet înfășurată)</p> 	<p>Deteriorarea este de așa natură încât butelia nu mai este adecvată pentru utilizare și trebuie retrasă din serviciu (casată) în situația în care adâncimea defectului reprezintă peste 15 % din grosime.</p>

<p>Dezlipire</p>	<p>Este acceptabilă numai dezlipirea minoră a acoperirii exterioare.</p> <p>Fig. 8. Dezlipire</p>	<p>Extremitățile libere ale fibrelor de la marginea învelișului trebuie reparate cu o rășină compatibilă cu matricea existentă.</p>	
<p>Deteriorarea prin expunere la căldură sau la foc</p>	 <p>Fig. 9. Suprafață ușor carbonizată</p>	<p>Deteriorarea este de așa natură încât butelia nu mai este adecvată pentru utilizare și trebuie retrasă din serviciu (casată).</p> <p>Fig. 10. Deteriorarea prin expunere la căldură sau la foc</p>	
<p>Deteriorare structurală</p>		<p>O butelie trebuie retrasă din circulație (casată) în cazul în care există vreo dovadă de umflături anormale, torsiune la nivelul conexiunilor armăturii, denivelări față de proiectul inițial care implică deformarea linerului.</p>	

<p>Atac chimic</p>			<p>Atacul chimic apare ca dizolvare a matricei din jurul firelor, suprafața buteliei simțindu-se „lipicioasă” la atingere. Butelia trebuie retrasă din circulație (casată)</p> <p>Fig. 11. Atac chimic (24h într-un decapant de vopsea)</p>
<p>Alte deteriorări</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Deteriorare minoră care ar putea fi considerată normală. Această deteriorare ar trebui să nu aibă efecte negative asupra securității buteliei și asupra utilizării ei în continuare. – Deteriorarea care nu are adâncimea apreciabilă sau grupurile mici de fibre deteriorate prin abraziune sunt considerate în această categorie. 		

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE**privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 2.490/2001 pentru exploatarea resurselor de nisip și pietriș în perimetrul Milcov, județul Vrancea, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2003, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Sibarex — S.A.**

Având în vedere:

- art. 34 lit. g) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 301.483 din 28.12.2018 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a anulării;
- faptul că titularul Licenței de exploatare nr. 2.490/2001, Societatea Sibarex — S.A., se află în stare de faliment, fiind sub incidența Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, conform datelor furnizate de Oficiul Național al Registrului Comerțului prin Adresa nr. 2.107.897 din 17.12.2018, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Milcov, județul Vrancea, convenită prin Licența de concesiune nr. 2.490/2001, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2003, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Sibarex — S.A., în calitate de concesionar, cu sediul în satul

Câmpineanca, comuna Câmpineanca, Str. Prundului nr. 1, județul Vrancea, înregistrată în registrul comerțului cu nr. J39/280/1991, CUI RO 1446908, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 10 ianuarie 2019.

Nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

